

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7C/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819201934
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6819201934.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom v spore žalobkyne: R.. D. R., V.. XX.XX.XXXX, P. Q.D. XXX proti žalovaným: 1/ S. T., V.. XX.XX.XXXX, B. P. Q. XXX, Y. P. Q. XXX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Košice - Šaca, Budovateľská 1 a 2/ J. B., V.. XX.XX.XXXX, B. P. Q. XXX, Y. P. Q. XXX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Košice - Šaca, Budovateľská 1, obaja zast. AK Ivan Syrový, s.r.o., sídlom Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, o zaplatenie 7532,04 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 7 532,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7 532,40 Eur od právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 100%, ktorí sú na ich náhradu zaviazaní spoločne a nerozdielne vo výške, ktorú určí samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde domáhala, aby súd žalovaných 1. a 2. rade zaviazal nahradiť jej spoločne a nerozdielne škodu na zdraví vo výške 7532,40 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že Okresný súd Revúca rozsudkom sp. zn. 2T/33/2019-269 zo dňa 15.5.2019 uznal žalovaných v 1. a 2. rade vinnými, že dňa 2.4.2018 okolo 15.20 hod. v obci Kameňany, okres Revúca na miestnej komunikácii III. triedy č. 2835 medzi rodinnými domami č. 124 a č. 100 v reakcii na predchádzajúcu dopravnú nehodu po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov fyzicky napadli môjho svokra Z. R., V.. XX.X.XXXX a mňa, pričom spoločným konaním inému úmyselne spôsobili ťažkú ujmu na zdraví a spáchali čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, spoločným konaním sa dopustili slovne, fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu. Týmto spáchali zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona (ďalej TZ) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) TZ v spolupáchateľstve podľa § 20 TZ, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ v spolupáchateľstve podľa § 20 TZ a prečinu poškodzovania cudzej vecí podľa § 245 ods. 1 TZ v spolupáchateľstve podľa § 20 TZ. Uvedený rozsudok v časti viny nadobudol dňa 11.09. 2019 právoplatnosť, čo potvrdil aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.09.2019. Podľa znaleckého posudku MUDr. Alexandra Kőröczza znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia moje zranenia označil ako úraz ľahký, nie život ohrozujúci, s dobou liečby 21 dní, s bodovým ohodnotením 5 bodov, a teda bolestným vo výške 91,20 eur. Znalkyňa MUDr. Mária Vnenčáková ako znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria po vyšetrení žalovanej diagnostikovala Posttraumatickú stresovú poruchu s dobou liečenia minimálne jeden a pol roka, pričom prognóza sa nedá jasne stanoviť, s bodovým ohodnotením 390 bodov, a

teda bolestným vo výške 7.441,20 eur. V súčasnosti je pod lekárskeho dohľadom a zúčastňuje sa pravidelných lekárskeho kontrol v psychiatrickej ambulancii MUDr. Ďurovej v Rimavskej Sobote. V súvislosti s ublížením na zdraví si v tomto konaní uplatňuje, v zmysle § 444 Občianskeho zákonníka, právny nárok na jednorazové odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v nasledovnom rozsahu: Nárok na odškodnenie bolesti: V lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia vypracovaného MUDr. Alexandra Köröczza znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia, bolo bolestné ohodnotené 5 bodmi. Podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR je pre každý bod stanovený jeho ekvivalent v podobe peňažnej náhrady. Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2018 za jeden bod je 19,08 eur. 5 bodov x 19,08 eur = 91,20 eur. Takto vyčíslený nárok predstavuje odškodnenie za: Pomliaždenie tváre s malou odreninou bez otrasu mozgu. V lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia vypracovaného Máriou Vnenčákovou ako znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria bolo bolestné ohodnotené 390 bodmi 390 bodov x 19,08 eur = 7.441,20 eur. Obidva posudky sú súčasťou trestného spisu viažuceho sa k vyššie uvedeným skutočnostiam a rozsudkom Okresného súdu v Revúcej a Krajského súdu v Banskej Bystrici a boli vypracované na žiadosť Okresnej prokuratúry v Revúcej. V prípravnom konaní trestného procesu si žalobkyňa z nevedomosti neuplatnila nárok na náhradu škody, nikto ju na túto možnosť neupozornil. Z rozsudku Okresného súdu v Revúcej sp. zn. 2T 33/2019 a následne v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/74/2019 vyplýva, že podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku si môže nárok na náhradu škody uplatniť v civilnom procese.

2. Dňa 18.12.2019 v reakcii na výzvu súdu žalobkyňa doplnila svoj návrh tak, že žiadala priznať úroky z omeškania počnúc od právoplatnosti rozsudku.

3. Vo veci súd rozhodol platobným rozkazom č.k. 7C/58/2019 zo dňa 27.12.2019, proti ktorému žalovaní v 1. a 2. rade podali vecne odôvodnený odpor, a preto ho súd uznesením zo dňa 29.07.2020 zrušil.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade v podanom odpore zhodne uviedli, že znalec v závere znaleckého posudku, ktorý je primárnym dôkazom žalobkyne, určil, že žalobkyňa trpí postraumatickou stresovou poruchou, pričom pri danej diagnóze je bodové rozmedzie 260 až 1300 bodov v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len zákona č. 437/2004). Znalec konštatoval, že vzhľadom na stupeň závažnosti poruchy a základné aspekty spoločenského uplatnenia konkrétne bodové hodnotenie u menovanej stanovil znalec vo výške 390 bodov, čo predstavuje sumu 7 441,20 €, pričom suma 91,20 € bola priznaná iným znaleckým posudkom za pomliaždenie tváre s malou odreninou bez otrasu mozgu. Mám za to, že výška bodového ohodnotenia nebola stanovená správne a ujma na zdraví žalobkyne nie je taká závažná, ako žalobkyňa uvádza. Dovoľujem si poukázať na časť posudku. Posudková časť a to konkrétne na psychiatrické vyšetrenie žalobkyne v bodoch Cielená explorácia k deliktu a Objektívny psychiatrický nález. V čase Cielená explorácia k deliktu uvádza žalobkyňa svoje osobné pocity k spáchanému deliktu. Práca neschopná mala byť 3 týždne. Ďalej uviedla, že liečila sa asi tri mesiace, užívala lieky, ale tie teraz neberie nakoľko je proti liekom celkovo. Pritom uviedla, že lieky jej pomohli vrátiť sa celkovo do zamestnania. Ďalej opisovala nepríjemnosti ako problémy so šoférováním alebo stres na ulici z útoku. V časti Objektívny psychiatrický nález znalec uvádza, že kontakt so žalovanou je dobre navoditeľný, je orientovaná autopsychicky, allopsychicky aj somatopsychicky správne, má primerané psychomotorické tempo, pričom jej emotivita a afektivita je labilná a má zvýšenú iritabilitu. Netrpí ilúziami ani halucináciami. Myslenie má kohorentné, formálne a aj obsahovo bez hrubých patológií. Uvádza sa, že má v popredí ešte vyhýbavé správanie (bojí sa sama šoférovať), je bez suicidálnych ideácií či tendencií. Jej konanie počas explorácie je usporiadané a kontrola reality je zachovaná. Z týchto dvoch posudkových častí je zrejmé, že pri určovaní postraumatickej stresovej poruchy znalec vychádzal primárne zo subjektívneho opisu žalobkyne o tom, čo zažíva, pričom z objektívneho pozorovania znalca nebolo zistené až na labilnú emotivitu a afektivitu a zvýšenú iritabilitu žiadne patologické chovanie zo strany žalobkyne ani žiadne iné závažné skutočnosti. Poukázali aj na tvrdenie žalobkyne v posudku, kde uviedla, že liečila sa asi tri mesiace, pričom brala lieky ale teraz lieky neberie, pretože je celkovo proti liekom. Je otázne, či vysadenie liečby nezhoršil jej zdravotný stav jej zavinením resp. či liečba bola zo strany žalobkyne vôbec dodržaná vzhľadom na jej negatívny postoj k liekom. Tiež poukázali na rozsudok Okresného súdu Revúca zo dňa 15. 05. 2019 pod sp. zn. 2T/33/2019, kde súd priznal poškodeným R.. Z. R., V.. XX. XX. XXXX a Z. R., V.. XX. XX. XXXX náhradu škody vo výške 534,67 € a 16 221 €. Poškodenú - žalobkyňu však odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Aj z uvedeného je zrejmé, že posúdenie zdravotného stavu a výška náhrady škody na zdraví žalobkyne nie je taká jednoznačná, ako uvádza. V

konaní navrhujem vykonať revízný znalecký posudok, ktorý by posúdil znalecký posudok č. 34/2018 zo dňa 23. 01. 2019 a určil by nanovo diagnózu žalobkyne a jej prípadné bodové ohodnotenie. V zmysle vyššie uvedeného mali žalovaní za to, že žalobkyňa nemá právny nárok, ktorý si žalobou uplatňuje.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu žalovaných dňa 10.08. 2020 uviedla, že dôvody, na základe ktorých žalovaní spochybňujú znalecký posudok priložený k žalobe sú tendenčné a účelové. Žalovaní ani ich právny zástupca nemajú odborné vedomosti z oblasti psychiatrie, preto nemôžu relevantne posúdiť závery a odbornosť znalkyne, ktorá bola pribratá v prípravnom konaní na vyžiadanie prokurátora. To isté platí ohľadom ich vyjadrení ohľadom liečby a zdravotného stavu žalobkyne. Dôvod, prečo ju trestný súd odkázal na občianskoprávne konanie, je ten, že zrejme omylom alebo administratívnou chybou vyšetrovateľ opomenul uviesť uplatnenie jej nároku na náhradu škody do zápisnice. Na základe tejto skutočnosti ju súd odkázal na Občianske-právne konanie, nakoľko mal za to, že nárok na odškodné jej prináleží, ale neuplatnila si ho v prípravnom konaní. Nesúhlasila s nariadením nového znaleckého dokazovania, nakoľko zo strany žalovaných ide o účelové tvrdenia a ďalším znaleckým posudkom by sa len navýšili trovy konania. Pokiaľ by mal súd pochybnosti o správnosti záverov znalca, navrhla vypočítať súdnu znalkyňu a jej ošetrojúcu psychiatričku. Taktiež navrhla vypočítať strany sporu.

6. Na vyjadrenie žalobkyne zareagovali žalovaní dňa 20.08.2020 vyjadrením, v ktorom uviedli, že nesúhlasia s tvrdením žalobkyne, že dôvody, na základe ktorých žalovaní spochybňujú znalecký posudok sú tendenčné a účelové, a že žalovaní a ich právny zástupca nemajú odborné vedomosti o oblasti psychiatrie a preto nemôžu relevantne posúdiť závery a odbornosť znalkyne. Uviedli, že v žiadnom prípade nie sú ich tvrdenia tendenčné a účelové, ale relevantné. Poukázali najprv na skutočnosť, že objektívnym pozorovaním znalca nebolo až na emotivitu, afektivitu a zvýšenú iritabilitu zistené žiadne patologické chovanie zo strany žalobkyne a neboli zistené ani žiadne iné závažné skutočnosti, aby bola náhrada vo výške 7 532,04 € dôvodná. Zároveň poukázali na veľmi podstatnú skutočnosť a to, že žalobkyňa vysadila lieky, pretože je celkovo proti liekom. Takéto tvrdenie je absurdné a je zjavné, že si tým žalobkyňa sama môže zhoršovať zdravotný stav. V revíznom znaleckom posudku by sa mal znalec vyjadriť, či a ak áno, v akom rozsahu môže mať takáto vysadená liečba vplyv na zdravotný stav žalobkyne. Zároveň by sa mal vyjadriť, či skutočne u žalobkyne pretrváva postraumatická stresová porucha a ak áno, či jej pretrvávanie nie je spôsobené vysadením liekov. Nesúhlasili ani s názorom žalobkyne, že nemôžu relevantne posúdiť závery a odbornosť znalkyne, vzhľadom k absencii vzdelania v oblasti psychiatrie. Pri aplikácii takéhoto tvrdenia by sa potom relevantne k záverom znalkyne a k posúdeniu celkového znaleckého posudku nemohol vyjadriť ani súd a ani samotná žalobkyňa. Máme za to, že je dovolené, ak niekto spochybňuje závery znaleckého posudku ako prostriedok procesnej obrany. Neodborné by napríklad bolo vyjadrovať sa k metodickým postupom pri stanovení konkrétnej diagnózy. Zastávajú taktiež názor, že žalobkyňa bola odkázaná na občianskoprávne konanie aj z dôvodu, že z predložených dôkazov žalobkyňou jednoznačne nevyplýva jej nárok a bude nutné vykonať aj ďalšie dôkazy.

7. Na pojednávaní žalobkyňa doplnila skutkové tvrdenia v žalobe a svojich písomných podaniach, keď uviedla, že až tesne pred pojednávaním v trestnej veci ju prokurátor prekvapil tým, že sa opýtal či si uplatňuje náhradu škody. Ona si uplatnila spolu s ostatnými poškodenými už pred vyšetrovateľom. Zrejme došlo k nejakej ľudskej chybe resp. nedopatreniu, že toto nebolo zo strany vyšetrovateľa zaznamenané. Ak v žalobe uviedla, že si nedopatrením neuplatnila nárok na náhradu škody včas, tak mala na mysli to nedopatrenie v tom zmysle, že si len neprečítala zápisnicu z výsluchu pred vyšetrovateľom, kde si ale nárok na náhradu škody uplatnila.

8. Žalovaní na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu spoiatku opätovne namietali, že k zhoršeniu zdravotného stavu došlo pričinením žalobkyne, ktorá sama znalcovi uviedla, že po incidente sa liečila asi tri mesiace a užívala lieky, ktoré následne vysadila. Rovnako uviedla, že lieky jej pomohli vrátiť sa celkovo do zamestnania. Nie je im teda zrejme, z akého dôvodu po zlepšení zdraveného stavu pomocou liekov došlo k ich vysadeniu. Neskôr, po vykonaní výsluchu žalobkyne žalovaní prostredníctvom pr. zástupcu na pojednávaní uviedli, že znalkyňu vypočítať pre odstránenie rozporu, ktorý vidia v tom, že na strane 13 znaleckého posudku č.l. 15 tohto spisu je uvedené, že typickým príznakom je aj mentálne vyhábanie traumatickej udalosti s odvedením pozornosti, čo nevyplýva z výsledkov zistených pri uvedených častiach posudku, cielená exploračia k deliktu na strane 6 posudku v tomto spise 15, druhá strana. Uviedli na uvedenom výsluchu znalkyne už netrvajú dôvodu zistenia, či si vysadila lieky a aký bol

vplyv vysadenia liekov žalobkyňa nakoľko táto už dala na pravú mieru, že nedošlo k vysadeniu liekov z jej strany, ale šlo o rozhodnutie doktorky resp. súčasť liečby.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: rozsudok OS RA č.k. 2T 33 2019-269 zo dňa 15.5.2019, rozsudok KS BB č.k. 3To 74 2019 - 6 zo dňa 11.9.2019, znalecký posudok č. 39/2018 znalca MUDr. Alexandra Korenca č.l. 9-12, znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, znalca MUDr. Márie Vnenčákovej č. 34/2018 č.l. 13-21, dovolanie voči rozsudku KS BB sp. zn. 3To 74 2019 zo dňa 28.10.2019, uznesenie NSSR č.k. 4 Tdo/80/2019. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil súd nasledujúci skutkový stav:

10. Rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 2T/33/2019-269 zo dňa 15.09.2019 boli žalovaní v 1. a 2. rade uznaní vinnými, že dňa 02. apríla 2018 okolo 15.20 h v obci Kameňany, okres Revúca na miestnej komunikácii III. triedy č. 2835 medzi rodinnými domami č. 124 a č. 100 v reakcii na predchádzajúcu dopravnú nehodu po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov fyzicky napadli Z. R., V. XX.XX.XXXX a jeho nevestu R.. D. R., V. XX.XX.XXXX, ktorí sedeli v osobnom motorovom vozidle značky N. D. H. A. A. F.Č.. I. tak, že najprv obž. J. B. kopol do zadného skla na motorovom vozidle, ktoré sa rozbilo, následne pristúpil k Z. R., ktorý vystúpil z motorového vozidla a opakovane ho päťou udieral do tváre, súčasne obž. S. T. rukou udrel do zadného bočného skla na motorovom vozidle a pristúpil k Z. R., ktorého opakovane udieral päťou do tváre a tiež ho päťou, prípadne kopnutím zasiahol do hrudníka po čom Z. R. spadol do priekopy hlbokej 120 cm a zároveň obž. J. B. rukou opakovane udieral do tváre R.. D. R. a tiež rukou udrel do čelného skla motorového vozidla, ktoré prasklo, čím svojim konaním spôsobili Z. R. tržnú ranu pravého nadobočia v dĺžke 2 cm vyžadujúcu zošitie, poúrazovú stresovú poruchu - organický psychosyndróm, ktorý si vyžiadal dlhodobé psychiatrické liečenie v trvaní minimálne dva roky s doposiaľ pretrvávajúcim narušením obvyklého spôsobu života a v dôsledku úderu päťou, prípadne kopnutím zo strany obž. S. T. a následnému pádu do priekopy utrpel Z. R. aj pomliaždenie hlavy s vnútrolebečným krvácaním - plášťový hematóm v pravej čelovo-spánkovotemennej oblasti bez výraznejšieho tlaku na mozog a bez potreby operačnej liečby vrátane pomliaždenia pravej polovice hrudníka bez poškodenia hlbších štruktúr, ktoré ťažké zranenie (pre vnútrolebečné krvácanie) si vyžiadalo medicínske sledovanie po dobu 6 až 8 týždňov pre možnosť vývoja subdurálneho chronického hygromu s predpokladanou práceneschopnosťou v trvaní 7 týždňov, R.. D. R. utrpela pomliaždenie tváre a oblasti okolo ľavej očnice bez poškodenia zraku s odreninou kože pod ľavou očnicou a tiež posttraumatickú stresovú poruchu (poruchy spánku, vyhýbavé_ správanie sa, odmietanie riadiť_ motorové_ vozidlo), ktorá_ pretrváva_ doposiaľ a vyžaduje si intenzívnu psychiatrickú liečbu v trvaní minimálne 18 mesiacov a majiteľ motorového vozidla značky Opel Astra G Caravan combi ev.č. I. R.. Z. R., V. XX.XX.XXXX utrpel majetkovú škodu vo výške 534,67 Eur, teda - spoločným konaním inému úmyselne spôsobili ťažkú ujmu na zdraví a spáchali čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, - spoločným konaním sa dopustili slovne, fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného, - spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu, tým spáchali - zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, - prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, - prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. V zmysle odôvodnenia rozsudku si žalobkyňa ako poškodená neuplatnila nárok na náhradu škody včas, teda do skončenia vyšetrovania trestnej veci, ju musel súd odkázať s nárokom na náhradu škody, ktorý si uplatnila na hlavnom pojednávaní, na civilný proces (v rozsudku uvedené slovo „trov“ namiesto „škody“ v poslednom odseku odôvodnenia rozsudku súd vyhodnotil ako zrejmu nesprávnosť).

11. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/74/2019 bol rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u žalovaných zrušený a žalovaným bol uložený trest odňatia slobody vo vyššej výmere. Vo výrokochoch o náhrade škody zostal prvostupňový rozsudok nezmenený.

12. Proti rozsudku Krajského súdu podali obaja žalovaní dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4 Tdo/80/2019 zo dňa 17.12.2020 odmietol.

13. Zo znaleckého posudku č. 39/2018 MUDr. Alexandra Köröczsa súd zistil, že žalobkyňa utrpela pomliaždenie tváre a oblastí okolo ľavej očnice, bez poškodenia zraku, s odreninou kože pod ľavou

očnicou. Stav bol komplikovaný vznikom poúrazovej stresovej poruchy, ktorá bola dekompenzovaná a vyžiadala si liečbu psychiatrickej ambulancii. Stres z uvedeného útoku vyvolal vznik dekompenzovanej poúrazovej stresovej poruchy, ktorá si vyžiadala PN a odbornú psychiatrickú liečbu. Samotné pomliaždenie tváre by vyžadovalo liečbu a PN do 7 dní. Pomliaždenie tváre a malou odreninou bez otrasu mozgu znalec ohodnotil na 5 bodov. Bolesťné bodovo u poúrazovej stresovej poruchy sa nehodnotí, teda bolesťné za 5 bodov znalec určil na sumu 91,20 €.

14. Zo znaleckého posudku č. 34/2018 znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. Márie Vnenčákovej súd zistil, že žalobkyňa ešte v čase vypracovania znaleckého posudku (jan. 2019) trpí posttraumatickou stresovou poruchou (ďalej tiež PTSP), Dg. F43.1 podľa MKCH-10 revízie, ktorá jej bola diagnostikovaná v apríli 2018 v dôsledku spáchaného skutku. U poškodenej reaktívne na prežitú traumatickú udalosť - spáchaný trestný čin došlo bezprostredne po tejto traumatickej udalosti ku vzniku posttraumatickej stresovej poruchy s hlavnými príznakmi, akými sú vtierajúce spomienky, strata pozitívnych emócií, vyhýbanie sa a zvýšená psychická telesná vzrušivosť. Hneď od začiatku boli u nej prítomné opakované epizódy opakovaného oživovania traumy vo vtierajúcich spomienkach (tzv. flashbacky), vznikla porucha spánku, vyhýbavé správanie pretrváva aj v súčasnosti (sama nešoféruje, ani nesadne do auta), bola podráždená, napätá, plačlivá, úzkosti máva doteraz, prítomné je u nej mentálne vyhýbanie sa traumatickej udalosti s odvádzaním pozornosti. Počas znaleckého vyšetrenia menovaná aj naďalej vykazovala znaky PTSP, čo si vyžiadalo opätovnú psychiatrickú liečbu s potrebou nastavenia na antidepresíva. Liečba PTSP spadá do liečby psychiatra minimálne v trvaní rok a pol v závislosti od klinického stavu jedinca. Znalkyňa v posudku ustálila, že stresová- duševnú poruchu u žalobkyne ako poškodenej (a ostatných poškodených) vyvolal celkovo útok zo strany žalovaných. Stresová- duševná porucha nebola spôsobená udalosťami, ktoré predchádzali útoku, a to dopravná nehoda, ktorej boli účastníkmi a ktorá sa stala bezprostredne pred tým, ale bola spôsobená útokom zo strany obvinených. Bodové ohodnotenie znalkyňa určila podľa zákona č. 437/2004 Z.z. podľa tabuľky II. Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia pri úrazoch, pol. 255: Vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií (overené príslušným psychiatrickým pracoviskom)- Postraumatická stresová porucha bodové rozpätie 260 - 1300 bodov. Výpočet u žalobkyne podľa Útratu, Súdna psychiatria 1979, výsledok: kategória 1. a) menej závažná zmena s priaznivou prognózou, tzv. zlepšenie alebo úpravu môžeme očakávať v období síce dlhšom než jeden rok, ale nie oveľa neskôr- bodové rozmedzie pre túto kategóriu: 260-520 bodov. Vzhľadom na stupeň závažnosti poruchy a základné aspekty spoločenského uplatnenia (vzťah k sebe, práci, rodine a spoločnosti v súvislosti so stanovenou diagnózou konkrétne bodové hodnotenie u menovanej znalec stanovil vo výške 390 bodov, čo pri hodnote bodu 19,08 Eur predstavuje sumu 7 441,20 Eur.

15. Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že žalobkyňa si bezprostredne po nehode ani neuvedomovala, v akom zdravotnom stave je. Až jej kolegyne z práce, keď ju navštívili videli ako na tom je a odporučili jej psychiatričku. Ona tri týždne ani nevychádzala z domu. Otec žalovaného v prvom rade býva na jej ulici, opil sa a tak im pod oknami stále niečo vykrikoval. Na to navštívila p. MUDr. Ďurovú, tá jej nastavila psychiatrickú liečbu. Lieky nevyasadila sama, všetko konzultovala s p. doktorkou. K vysadeniu liečby postupne došlo na jej návrh po konzultácii s ňou. Nakoľko žalobkyňa pracuje s deťmi, nemôže byť vždy pod vplyvom silných liekov. Ale vždycky, aj teraz ešte navštevuje psychiatrickú ambulanciu p. dr. Ďurovej, kde stav konzultujú a pri náhlom zhoršení stavu, nakoľko žalobkyňa stále ešte vyliečená nie je, tak nasadia krátkodobu lieky. Ide teda o silné lieky, ktoré žalobkyňa kvôli svojej práci dlhodobo užívať nemôže. Má za to, že posttraumatická stresová porucha u nej naďalej trvá, keďže má stále blok a nešoféruje. Nebola schopná ani naštartovať auto. Mysleli si, že ide o vzťah k tomu inkriminovanému vozidlu, ktoré bolo pri nešťastnej nehode a následnom skutku, a to darovali a kúpili si iné. Avšak ani napriek tomu nie je schopná dodnes sama šoférovať.

Stále trvá aj liečba dodatočných zdravotných následkov žalobkyne, ktorá stále pri zhoršení zdravotného stavu skontaktuje p. doktorku a sú jej nasadené lieky. Naposledy to boli lieky na spanie. Vždy sa dohodnú, že začne jednou krabičkou liekov, nakoľko ide o silné lieky, ktoré nie je možné brať dlhodobo. Následne konzultuje potrebu ďalšej medikamentóznej liečby s p. dr. V súčasnej dobe aktuálne lieky už neužíva, aj keď pred týmto pojednávaním pocítila zhoršenie zdravotného stavu, pripisovala to však tomu, že sa tu stretne so žalovanými a preto si povedala, že nemôže pri každej takejto príležitosti nasadiť takéto silné lieky. Naposledy bola v ambulancii svojej doktorky v novembri. Od vtedy boli v telefonickom kontakte. Telefonovali spolu v marci. Opakovane uviedla, že nešlo o vysadenie liečby ako takej z jej vlastného rozhodnutia. Bola to súčasť liečby po konzultácii s doktorkou, ktorá uviedla, že ak by žalobkyňa

bola uzavretá doma na liekoch, ktoré sú silné, utlmujúce lieky, tak by tie následky boli ešte horšie, preto po konzultácii s p. dr. došlo k dočasnému vysadeniu liekov a pri zhoršení stavu boli krátkodobo lieky nasadené. Súčasťou liečby nebola len medikamentózna liečba, ale aj postupný návrat do spoločnosti. Liečbu nevysadila, vysadenie liečiv bolo súčasťou liečby, ktorá stále trvá. Vždy každé zhoršenie resp. zmenu zdravotného stavu konzultovali s MUDr. Ďurovou. Okrem nespavosti a odmietania šoférovania sa momentálne posttraumatická stresová porucha u žalobkyne prejavuje nejakými návratmi spomienok, aj pred pojednávaním to bolo búšenie srdca, určitý nepokoj čo si myslí, po takejto skúsenosti by mal aj zdravý človek. Postupne sa to zlepšuje. V minulosti to bolo podstatne horšie. Mala strach sadnúť aj s manželom do auta. Mala strach, keď išla po ulici, strach z útoku nakoľko ten útok bol nečakaný. Nastal hneď po tom, čo vystúpili z vozidla. Ak to aj videla predtým v TV, že sa napr. na Spiši niečo také stalo, tak som si nepripúšťala, že u nás je niečo také možné, veď všetkých aj žalovaných poznala, veď ich učila aj rodiny a deti učila. Podotkla, že znalecký posudok si nedala vypracovať ona, ale bol vypracovaný v trestnom konaní.

16. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka (OZ) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

17. Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

18. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 437/2004 Z.z.) bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

19. Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z.z. sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

20. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

21. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

22. Podľa § 4 ods. 2 zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

23. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

24. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. posudzujúci lekár hodnotí bolesť podľa sadziieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza bolesti.

25. Podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. posudzujúci lekár hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadziieb ustanovených v prílohe č. 1 v II. a IV. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov.

26. Podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 437/2004 Z.z. je bodové hodnotenie za bolesť pri úraze - pomliaždenie tváre pod položkou 4 päť bodov.

27. Podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 437/2004 Z.z., tabuľky II. Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia pri úrazoch je pod položkou 255: Vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií (overené príslušným psychiatrickým pracoviskom) uvedené bodové rozpätie 260 - 1300 bodov.

28. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku (CSP) súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázanú dôvodnosť podanej žaloby. Žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala náhrady škody na zdraví (§444 OZ), ktorú jej spôsobili žalovaní trestným činom, za ktorý boli právoplatne uznaní vinnými a odsúdení. Vzhľadom na to, že v trestnom konaní si žalobkyňa neuplatnila nárok na náhradu škody včas. Súd ju s nárokom na náhradu škody odkázal na civilné konanie.

30. Jedným z nosných dôkazov, ktoré žalobkyňa súdu predložila na preukázanie dôvodnosti svojho nároku, bol Rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/33/2019. Súčasťou tzv. skutkovej vety výroku rozsudku bolo aj konštatovanie, že páchatelia (žalovaní) poškodeným spôsobili škodu (na zdraví). Konkrétne, že žalobkyňa utrpela pomliaždenie tváre a oblasti okolo ľavej očnice bez poškodenia zraku s odreninou kože pod ľavou očnicou a tiež posttraumatickú stresovú poruchu (poruchy spánku, vyháňavé správanie sa, odmietanie riadiť motorové vozidlo), ktorá pretrváva doposiaľ a vyžaduje si intenzívnu psychiatrickú liečbu v trvaní minimálne 18 mesiacov. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, a o tom, kto ho spáchal. Uvedená záväznosť odsudzujúceho rozsudku trestného súdu pre civilný súd znamená aj to, že v civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. Pokiaľ je súčasťou skutkovej podstaty aj vznik (existencia) škodlivého následku, je civilný súd viazaný nielen záverom trestného súdu o zavinenom protiprávnom konaní páchatel'a, ale aj o vzniku škody a existencii príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním páchatel'a a spôsobenou škodou. (napr. Nález Ústavného súdu SR zo dňa 29.05.2014, sp. zn. III. ÚS 507/2013.) Z uvedeného možno vyvodit', že súd je v tomto konaní viazaný závermi trestného súdu o tom, že žalovaní ako páchatelia trestného činu svojim konaním spôsobili žalobkyňu ako poškodenú škodu na zdraví popísanú vo výroku trestného rozsudku. Predmetom skúmania v tomto konaní tak ostala už len dôvodnosť uplatnenej výšky náhrady škody žalobkyne.

31. V ustanovení § 444 Občianskeho zákonníka ide nielen o určenie osobitného druhu škody (na zdraví), ale aj o osobitnú úpravu spôsobu náhrady škody, pre ktorý je typické, že predstavuje náhradu za nemateriálnu ujmu, ktorá sa prejavuje v podobe bolesti alebo v sťažení spoločenského uplatnenia. V zmysle cit. § 444 OZ sa pri škode na zdraví jednorazovo odškodňuje bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré sú upravené v osobitnom zákone /č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia.

32. Bolesťou sa v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. rozumie ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov a sťaženie spoločenského uplatnenia sa rozumie stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

33. Nárok žalobkyne spočívajúci v náhrade za bolesť vo výške 91, 20 eur, stanovenej znaleckým posudkom č. 39/2018, nebol v konaní sporný. Žalovaní síce namietali správnosť bodového ohodnotenia škody na zdraví ako takej, no z obsahu ich vyjadrení jednoznačne vyplýva, že tieto smerovali len

voči nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia a znaleckého posudku č. 34/2018 MUDr. Vnenčakovej, z ktorého výška tejto náhrady vyplýva. Vzhľadom na zásadu, v zmysle ktorej sa v sporovom konaní dokazujú len tie skutkové tvrdenia ktoré sú medzi stranami sporné, nebolo potrebné o výške uvedeného nároku na náhradu za bolesť vykonávať dokazovanie a súd v tejto časti žalobe vyhovel na základe nesporných skutkových tvrdení žalobkyne. Napriek uvedenému súd konštatuje, že znalec stanovil výšku náhrady za bolesť správne a v súlade s citovanými ustanoveniami a prílohou zákona č. 437/2004 Z.z.

34. Spornou v konaní bola výška nároku žalobkyne na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaní v konaní namietali správnosť záverov znaleckého posudku znalkyne, lekárky z odboru psychiatrie č. 34/2018 v zmysle ktorého znalkyňa stanovila bodové ohodnotenie a sumu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

35. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia má vo svojej podstate predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Sťažením spoločenského uplatnenia je preto potrebné rozumieť jednak vylúčenie, či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote, jednak sťaženie, či dokonca priamo znemožnenie výkonu či voľby povolania, voľbu životného partnera, prípadne možnosti ďalšieho sebavzdelávania (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2013, sp. zn. 5Cdo 49/2012).

36. V súlade s ustanoveniami zákona č. 437/2004 Súd pri určení výšky náhrady za SSU vychádza z lekárskeho posudku (§4). Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov (§10). V zmysle znaleckého posudku č. 34/2018 znalkyňa (lekárka- psychiatrička) stanovila bodové ohodnotenie ujmy na zdraví vychádzajúc zo stavu v čase vpracovania ZP. Vychádzala tak z toho, že žalobkyňa ešte v čase vypracovania ZP trpela PTSP, ktorá jej bola diagnostikovaná v dôsledku spáchaného skutku (apríl 2018). Zároveň zo záveru ZP vyplýva, že znalkyňa pri bodovom ohodnotení vychádzala z prognózy zlepšenia zdravotného stavu v období viac než 1 rok, nie však oveľa neskôr. Ako vyplýva z posudku, výpočet u žalobkyne vychádzal z prílohy zákona č. 437/2004 Z.z., a podľa Útratu, Súdna psychiatria, 1979, v zmysle ktorých posudzujúci lekár môže pri posttraumatickej stresovej poruche sťaženie spoločenského uplatnenia (SSU) ohodnotiť v rozpätí 260-1300 bodov a pri uvedenej prognóze zlepšenia zdrav stavu 260-520 bodov. Znalkyňa tak u žalobkyne stanovila ohodnotenie SSU blízko pri spodnej hranici bodového rozmedzia (390 pri rozpätí 260-1300 bodov) a zohľadňujúc prognózu zlepšenia zdrav stavu sa taktiež priklonila k bodovému ohodnoteniu bližšie k spodnej hranici rozmedzia bodov (390 pri rozpätí bodov 260-590) Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že PTSP a liečba u žalobkyne trvala dlhšiu dobu, než predpokladala znalkyňa a pretrváva aj v súčasnosti, vyše 3 roky od škodovej udalosti, teda v dobe podstatne dlhšej ako bola zachytená priamo vo výroku rozsudku v trestnom konaní, ktorým je súd v zmysle § 193 CSP viazaný. Je tak nutné konštatovať, že znalkyňou stanovené bodové ohodnotenie ujmy na zdraví žalobkyne za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo stanovené v súlade so zásadami pre určenie bodového ohodnotenia v zmysle zák. č. 437/2004 Z.z., a prognóza znalkyne bola vo vzťahu k dĺžke liečby a následkom žalobkyne skôr opatrná, kedy predpoklady minimálnej doby liečby sa nielen že naplnili, ale značne ju prekročili. Správnosť stanoveného bodového ohodnotenia v znaleckom posudku tak podľa názoru súdu mohla namietat skôr žalobkyňa, než žalovaní. V žiadnom prípade však stanovenú výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, stanovenú pri spodnej hranici bodového rozmedzia v zmysle prílohy š. 1 k zákonu č. 437/2004 Z.z. nemožno vzhľadom na stále pretrvávajúce následky konania žalovaných u žalobkyne, vyhodnotiť ako neprimeranú.

37. Zároveň mal súd za to, že žalobkyňou uplatnená suma náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia je primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia a odstraňovaniu následkov v súlade s § 3 zák. č. 437/2004

38. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaných, že posúdenie zdravotného stavu žalobkyne nie je jednoznačné z toho dôvodu, že trestný súd žalobkyňu odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Uvedená skutočnosť nevyplýva ani z trestného rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu č.k. 2T/33/2019 totiž jednoznačne vyplýva len to, že súd žalobkyňu ako poškodenú musel odkázať na civilný proces, nakoľko si neuplatnila nárok na náhradu škody včas, teda do skončenia vyšetrovania trestnej veci, ale až na hlavnom pojednávaní. Trestný súd navyše ďalšiemu poškodenému Z. R. st.,

bez akýchkoľvek pochybností a korektúr priznal v plnej výške nárok na náhradu škody aj za sťaženie spoločenského uplatnenia, stanovenú tým istým znaleckým posudkom (č.34/2018) ako u žalobkyne. Súd takto v zmysle odôvodnenia rozsudku rozhodol vzhľadom na skutočnosť, že si poškodený Z. R. st. uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas.

39. Z výsluchu žalobkyne taktiež vyplynulo, že skôr vznesené námietky žalovaných k znaleckému posudku o vysadení liekov nie sú dôvodné, keďže táto každé vysadenie medikamentózneho liečby konzultovala s ošetrojúcou lekárkou a vysadenie silných liekov bolo súčasťou liečby žalobkyne, ktorej účelom bol návrat žalobkyne do spoločnosti a do normálneho života. Po výsluchu žalobkyne navyše žalovaní už netrvali na výsluchu znalkyne vo vzťahu k uvedenej skutočnosti, nakoľko ako sami uviedli, žalobkyňa už dala na pravú mieru, že nedošlo k vysadeniu liekov z jej strany, ale šlo o rozhodnutie doktorky resp. súčasť liečby. Navyše ani zo samotného znaleckého posudku nevyplývalo tvrdenie žalovaných, že žalobkyňa lieky sama vysadila z dôvodu, že „je proti liekom“ (viď čl 6 ZP). Uvedené súd vyhodnotil len ako účelový a zjavne zavádzajúci výklad textu znaleckého posudku žalovanými v snahe spochybníť závery znalkyne. Len konštatovanie, že niekto je vo všeobecnosti proti liekom, neznamena, že automaticky odmieta liečbu, navyše ak uvedená skutočnosť ani nevyplýva zo žiadnych vykonaných dôkazov. Taktiež zo znaleckého posudku nevyplýva, že by znalkyňa k záverom dospela primárne zo subjektívneho opisu žalobkyne toho, čo prežíva, ako to tvrdili žalovaní. Naopak, z priloženého znaleckého posudku vyplýva, že znalkyňa, ako štátom aprobovaná odborníčka v danom odbore, dospela k záverom posudku za použitia viacerých vyšetrovacích metód, keď sa oboznámila s rozsiahlym výpisom zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, vykonala cielejšiu exploračnú deliktu, stanovením objektívneho psychiatrického nálezu, psychiatrickým vyšetrením, psychopatologickým rozborom, stanovením diagnostického záveru a.i. Súd nemal pochybností o správnosti zistení znalkyne v znaleckom posudku, ktorý bol napísaný logicky, vyčerpávajúco a bez vnútorných rozporov. Znalkyňa v posudku určila a rozsiahle popísala príznaky psychickej poruchy žalovanej, a to jednak vo všeobecnej rovine a jednak ich individualizovala u žalobkyne, ktorá v čase vypracovania posudku (vyše 9 mesiacov po útoku žalovaných) trpela PTSP, vtieravými spomienkami, poruchou spánku, vyhýbavým správaním, odmietaním šoférovania, bola podráždená, plačlivá, máva úzkosti a je u nej prítomné mentálne vyhýbanie sa traumatickej udalosti s odvádzaním pozornosti, čo si podľa znalkyne vyžiadalo opätovnú liečbu psychiatriu v trvaní minimálne rok a pol. Ako už bolo vyššie uvedené podstatná je aj skutočnosť, že súčasťou tzv. skutkovej vety výroku trestného rozsudku, ktorou je civilný súd viazaný, bolo aj konštatovanie škodlivého následku v príčinnej súvislosti s konaním žalovaných, t.j. že žalobkyňa trpí PTSP (poruchou spánku, vyhýbavým správaním, odmietaním riadiť motorové vozidlo). Súčasťou trestného rozsudku bola aj prognóza trvania intenzívnej psychiatrickej liečby v trvaní minimálne 18 mesiacov.

40. Nakoľko súd v zmysle vyššie uvedeného nemal pochybností o správnosti záverov znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria č. 34/2018, návrh žalovaných na vykonanie revízneho znaleckého posudku zamietol.

41. Taktiež súd zamietol návrh strán sporu na výsluch znalkyne MUDr. Vnenčákovej, nakoľko z jej znaleckého posudku nevyvstala potreba znalca dopočuť (§ 208 ods. 3 CSP), a súd nemal pochybností o správnosti záverov znalkyne, čo do výšky bodového ohodnotenia nároku žalobkyne. Dodatočný návrh žalovaných na jej výsluch z dôvodu ich spochybnenia toho, či u žalobkyne vôbec nastali príznaky PTSP na pojednávaní (viď bod 8 odôvodnenia) súd vyhodnotil vzhľadom na rozsah viazanosti trestného rozsudku pre civilný súd (bod 30 odôvodnenia), za absolútne nedôvodný.

42. Súd zamietol aj návrh žalobkyne na výsluch ošetrojúcej lekárky žalobkyne MUDr. Ďurovej, nakoľko to nepovažoval za účelné a hospodárne, keďže po výsluchu žalobkyne na pojednávaní neostali v konaní sporné skutočnosti, ku ktorým bolo nutné vykonať ďalšie dôkazy.

43. Návrh žalobkyne na výsluch žalovaných súd zamietol, návrh žalobkyne na vykonanie uvedeného dôkazu nesmeroval na odstránenie akéhokoľvek sporného tvrdenia v tomto konaní.

44. Žalovaní pre prípad vyhovenia žalobe žiadali, aby súd využil svoje moderačné právo a výšku náhrady škody vzhľadom na ich finančnú situáciu primerane znížil. V danom prípade však škoda bola spôsobená úmyselným trestným činom, súd tak podľa § 450 poslednej vety OZ nárok na náhradu škody nemohol primerane znížiť.

45. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

47. Nakoľko si žalobkyňa uplatnila aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, súd rozhodol aj o tomto nároku. Omeškanie s náhradou škody na zdraví vzniklo žalovaným 2 dni po doručení žaloby, ktorou žalobkyňa prvýkrát vyzvala žalovaných na zaplatenie náhrady za škodu na zdraví (§563 OZ). Nakoľko si žalobkyňa úroky z omeškania uplatnila za obdobie až po splatnosti dlhu (právoplatnosť tohto rozsudku), a uplatnila si úroky z omeškania v zákonnej výške, súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

48. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

49. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobkyni, ktorá bola v celom rozsahu svojho nároku úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v plnom rozsahu, ktorí sú povinní ich nahradiť spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (ust. § 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (ust. § 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).